ANNUENTE SACRO-SANCTA MONOTRIADE;

DISPUTATIO MEDICA,

exhibens

Ægrum Epilepticum

AUTORITATE

Illustris & Gratiosissimæ Facultatis Medicæ in florentissimâ Salanâ,

PRÆSIDENTE

VIRO

Nobilissimo, Amplissimo, Excellentissimo atque Experientissimo

DN. GEORGIO WOLFGANGO WEDELIO,

Med. D. Anatom. Chirurg. ac Botan. Pro Publ. longè meritissimo, S.R.I. Acad. Natur. Curios. Collegæ felicissimo & spectatissimo,

Dn. Patrono, Promotore ac Præceptore suo nullo non observantiæ & honoris obsequio ætatem æstimatissimo,

publicæ ac placidæ Philiatrorum ventilationi atq; censuræ subjecta

à

SIMONE Zeidelern/CALA TYRIGET.

A. & R.

In Auditorio Medico,

H. Lq; C.

Ad diem Martii A. C. cIↄ Iↄc LXXIII.

JENÆ,

TYPIS SAMUELIS KREBSII.

Q.D.B.V.

Uod in Gymnaſiis eſt chria vel declamatio, id in medicinâ ſunt conſultationes. Hæ enim circa particulares caſus occupatæ longè optimè medicum futurum exercent.

Qui tabulas Geographicas inſpiciunt, noſſe quidem ſitum loci, & incolas ex additâ deſcriptione poſſunt, ſed longè melius informatur de hiſce omnibus, qui iter eò fecit, & oculis propriis ſingula uſurpavit. Pari ratione bonum quidem eſt, morborum therapiam noſſe, unde oriantur, quibus ſignis deprehendantur, quæ poſtulent remedia; melius verò longè eſt exerceri in individualibus conſultationibus ſeu caſibus, Dici vix poteſt, quantum inde emergat utilitatis.

Medicos in conſultando in omnia inquirere decet, & συνεργὺς γενέσθαι εἰς εὐπορίην βοηθήσιος, *cooperarios fieri in promptâ facilitate & facili promptitudine auxilii*, teſte Coo *l. de præcept. c.7.*

Nos inpræſentiarum ſiſtimus epilepticum, de ejus morbo & curatione mentem noſtram cum aliis communicantes, quod Feliciter evenire jubeat Deus.

HISTORIA.

Uvenis 18. annorum, epilepticis parentibus ſatus, temperamenti cholerici, natus in ☌ ☉ & ☽, accedente ☍ ☿, & □ ♂, uſu fructuum horariorum & lactis nimiâ in-

ingurgitatione delectatus, petroselini & cæparum crebro cibos condiens additamento, somnum in recens calce oblito cubiculo capiens, ventorum Austrinorum afflatus in itinere passus, terrore subitaneo ob periculum ignis consternatus; cum scabie laboraret, unguentis ☿libus eandem in corpus repulit. Paucis elapsis septimanis calorem summa deferentem, incertum lumen, nervorumque trepidationem, memoriæ sublapsum & versationem capitis prius expertus, somniisque turbulentis vexatus, sub auroram surgens desubitò convulsus concidit, vociferatur, stertit, spumat, oculi fuêre contorti. Interposito tempore ad se rediit, perq; seipsum consurrexit. Pollex volæ insertus pertinaciter à reliquis detentus fuit digitis. Elapsis quatuor septimanis, tempore novilunii altero paroxysmo conflictatus, petit consilium.

RESOLUTIO.

AFFECTUS, ægrotum nostrum premens, est vitium comitiale, *Senecæ* dictum, *Epilepsia*, morbus ille sacer & Herculeus. Lunaticum apposité hunc nostrum dicere possumus, cum & in novilunio sit natus, & in novilunio morbo correptus æger.

Confirmant id signa in Historiâ allata ESSENTIALITER INHÆRENTIA, Convulsio subitanea & præceps in terram lapsus; ESSENTIALITER CONSEQUENTIA in actionibus læsis, animalibus, vociferatio, & sensuum omnium ecclipsis; vitalibus, stertor; excretis & retentis, spuma circa os, & profusio seminis involuntaria; in qualitatibus mutatis, oculorum distorsio, ingratum hunc stipantia hospitem, infallibiliter ipsum detegunt.

CAUSÆ & SIGNA prægressa, inprimis summa deferens calor, incertum lumen, nervorum trepidatio, & reliqua in Historiâ subjuncta prolixè idem asserunt.

SIMILITUDO non abludit. Quamplurimos vidi, convulsione ejusmodi in terram prostratos, iisdemque symptomatibus extra se abreptos, ab omnibus tamen, non medicis solùm, sed & ipso vulgo pro epilepticis habitos.

Nec

Nec eſt, quod ſcrupuloſè quæramus, an morbus ſit, an ſymptoma, cum ipſum ſeſe malum in ſymptomatum claſſem vindicet.

Magnum hoc eſt malum, tum κατὰ τῆς βεβλαμμένης ἐνεργείας ἀξίωμα, *ſecundum dignitatem actionis læſæ*, nempe animalis, tum κατ' οἰκείαν οὐσίαν τῆς διαθέσεως, *propriam eſſentiam diſpoſitionis.*

Subjectum adæquatum eſt totum corpus. Hoc enim totum & ſecundum omnes partes convellitur, id eſt, contrahitur ſecundum omnes partes verſus ſuam originem. Principale eſt cerebrum, non ſecundum meatus & ventriculos, ſed potiſſimùm membranoſas partes conſideratum. Muſculi per conſenſum afficiuntur.

Duplici modo cerebrum in Epilepſiâ patitur, vel per eſſentiam, quando proprio in ſinu & generat & fovet anguem; vel per conſenſum, quando vitio alieno partis extra arbitrium ſuum poſitæ generatum ſuſcipit & adſervat. In noſtro ægro admittitur ſolùm eſſentia, (cerebrum enim ad id malum per ſe diſpoſitum fuiſſe, hiſtoriæ circumſtantiæ narrant) conſenſu tamen ſanguineæ maſſæ, ob retropulſam ſcabiem fortiter inquinatæ, limitata.

Causa immediata, ex *Veterum* quidem placitis, eſt obſtructio partialis ventriculorum cerebri, ut ſit morbus in viâ, adeoque obſtructis nervorum portis, ſpirituum animalium motu intercepto, partes ſenſu & motu deſtituantur & convellantur; Sed juxta *Recentiores* rectiùs accuſatur concuſſio & vellicatio cerebri, ab expultrice facultate membranarum ipſius irritatâ, quæ materiam vitioſam, peculiariter ſibi infeſtam, excutere annititur.

Mediata proximior causa *quoad eſſentiam* duplex occurrit: Humoroſa & vaporoſa. Illa effectivè, hæc affectivè.

Humores in noſtro ægro peccant ſeroſi, bilioſâ Tincturâ inebriati. Seroſi ſe à poſteriori offerunt conſpectui, laboravit enim ſcabie, ſeroſorum humorum producto primario. Bilioſi à priori, temperamento ſcilicet cholerico pateſcunt.

Vapores ab ejuſmodi humoribus elevati ſylveſtres ſingulari moris mali inſigniti ſunt notâ, quâ non ſolùm adverſi redduntur generi nervoſo, membraniſque cerebri, verùm & ipſis animali-

bus ſpiritibus, qui ab illis impetiti tantas turbas in paroxyſmo edidêre.

Fit à vapore, quia citò exſurgit, & citò iterum diſparet: ab humore, quia vapores non carent minerâ ſuâ. Elevantur ab hâc acres & retorridi halitus, & ſublati in cerebrum, non aliter id percellunt, quàm venenata ac ſubſtantiæ ejus infenſa ac inimica qualitas.

Chimici accuſant ⊖lum ☿iale. *Paracelſus* 🜍, ⊖ & ☿ promiſcuè nominans, unumquodque eorum potens ſatis eſſe arguit edendo huic malo ovo.

Alii ſuccinctius vaporum hanc meteoriſationem ex conflictu in ♀ri ⊖ti præparatione oriundo explicare ſatagunt.

Helmontius ex acore ventriculi cauſam vaporoſam maximè arceſſit, illamque archæum cerebri furibundum reddere cenſet.

Sylviani eundem affectum ex humoris pancreatici & bilioſi vapidâ aſcenſione & cum cerebro communicatione deducunt.

Barbatus deleteriâ facultate peccantes flatus, ſpiritibus animalibus remiſtos, in proſcenium adducit.

Audiri poſſunt ſinguli, cum res & vota eodem tendant.

Quoad *modum eſſendi*, delinquunt humores hi *quantitate*. Sunt enim copioſi, &, retrogrado ſcabiei additamento adaucti, magnæ utique activitatis.

Qualitas mordax & acris, ut antea inſigni pruritu extimam exercebat veſtem, à multis animato ſeminio adſcripta, ita nunc, devolutâ interiora verſus mole, cerebrum ad eandem ſuſcipiendam coegit.

Motu peccant *generationis* & *locali*. Extra partem affectam in totâ maſſâ ſanguineâ, hepate præſertim calidiore, vitioſa producta materia ad caput viam affectavit, ὤσει ſeu *pulſione* partium mittentium robuſtiorum, receptione debilioris cerebri adjuta.

In cerebro ipſo materia generata fuit per συναθροισμὸν *collectionem*, recepta undique à *facultate læſâ* propter intemperiem calidiorem & ſicciorem, ab *errore externo* operâ non minimâ collatâ.

Imbecillitas affectæ partis naturalis, & ſubſtantia glandu-

loſa

losa aditum fecit liberiorem, ζέσῃ καὶ διαχωρήσῃ *fermentatione & segregatione* humorum factâ, quâ potitum imperium serum procellam hanc excitavit.

MEDIATÆ REMOTIORES CAUSÆ ἀφορμὴν præbentes NATURALES sequuntur:

1. ÆTAS JUVENILIS, id quod *Cous 3. aphor. 29.* confirmat, & *Galenus in commentario* ad errores externos huic ætati solennes restringit, in nostro ægro concurrit.

2. HÆREDITARIA DISPOSITIO, quæ dubio procul & in infantiâ vestigia sui prodidit, seminale contagium aliis caussis sustentatum jam explicuit.

3. INFLUXUS ASTRALIS non leve momentum contulit. Observarunt Astrologi, in novilunio natos sæpissimè corripi epilepsiâ, idemque malum plerumque recurrente novilunio ἐπισημασίαν nancisci. Veritas asserti hujus & in nostro ægro emicat.

4. TEMPERAMENTUM BILIOSUM acres & acutas moleculas suas ad cerebrum misit, irritationi apprimè favens.

Ex NONNATURALIBUS AER, ventorum furiosâ & infrunitâ vi saturatus, ingeneravit malum cerebri habitum. Austrinis verò præcipuè tempestatibus morbum hunc contingere, scribit *Hippocrates L. de morbo sacro.*

CIBUS & POTUS potentissimam in dispositis corporibus epilepsiam concitandi vim habens, infelici ægri fato memorandus venit. Fructuum horariorum esus calorem debilitando, & cruditates accumulando, flatus quamplurimos generavit.

Lactis ingurgitatio nimia, in ventriculo expectans chylosin, in æruginosum ⊖latum virus degenerare facilè potuit. Hoc insinuatum capiti sensim sensimque, vellicavit membranas, donec excedente dispositione naturali, excitum molestam exonerare molem concussione hâc convulsivâ allaboravit.

Cæpæ nidorosam & sulphuream suffumigationem contulerunt.

Petroselinum penitus innoxium fuisse, asserere non sustinemus, utut alii apium veterum hoc esse negent, alii cum *Sereno* poetâ medico epilepticis mederi idem contendant.

SOMNUS,

Somnus, in recens calce oblito cubiculo initus, nervosum genus virulentis effluviis mirum quantum perculit, ut mirandum non sit, surgentem è lecto lacessitum esse à morbo.

Terror subitaneus consternatum ægrum maximo cumulavit damno, convulsivis funestus indiciis.

Ex præternaturalium classe *scabies* retropulsa, unguentis nervoso generi inimicissimis, omne fert punctum. Ut eliminatæ extra palatium quisquiliæ, si denuò inferantur, sordibus ingratis illud magis conspurcant: Ita purgamentum hocce sanguinis, iterum in corpus receptum, longè exquisitius illud percellit, quàm antea, cum nondum segregatum sanguini misceretur. Omnis itaque crudelitas in cerebro, minus in auxilium sui valido, constitit. Quicquid corpori dolendum fuit, in hoc transivit, quicquid cuti expiandum, in hoc.

Hisce parentibus satus affectus sequentium symptomatum lernam peperit.

1. *Calor summa deferens, incertum lumen, nervorumq; trepidatio & memoriæ sublapsus* turbatæ œconomiæ animali, & consequenter totius corporis debentur.

2. *Versatio capitis* à spirituum animalium cum flatibus peregrinis commistorum in gyrum motu dependet.

3. *Somnia turbulenta* vaporum copiam consequuntur.

4. *Subitus in terram lapsus* evenit propter motum musculorum tonicum, ab interceptis spiritibus animalibus læsum.

5. *Convulsio* facta ab irritatâ facultate expultrice, irritatis simul nervis & musculis.

6. *Vociferatio* insequens & *clamor* involuntarius oritur à convulsis musculis laryngis.

7. *Stertor* acceptus fertur impeditæ respirationi, musculis thoracicis officium non obeuntibus.

8. *Spuma circa os* apparet, vel quia roscidus pulmonum humor ebullit, & in os ingreditur, vel quia jactatione & violentiâ motûs spiritus cum humoribus luctantur & in spumam abeunt.

9. *Oculi contorti* fuerunt ob secundam conjugationem nervorum & musculos ophthalmicos irritatos.

10. *Pollex volæ insertus pertinaciter à reliquis detentus digitis hæsit*, quia retrahendus versus principium suum ad aliam figuram flecti non potuit.

11. *Semen præter voluntatem in paroxysmo egestum*, propter musculos ejaculatorios convulsos, & vesiculas seminarias concussas.

Quid prædicendum rebus sic stantibus? Quoad SALUTEM & MORTEM *Celsus l. 2. c. 7.* optimum esse scribit, à manibus pedibusque initium mali hujus fieri: deindè à lateribus: pessimum inter hæc, uti hîc, à capite. Deinde dispositio hæreditaria malè ominatur. Tertiò Luna accessionibus damnisque mutabilis impressiones fortes demittit. Ad hujus motum incrementa sumpturus in posterum videtur morbus. Porrò processit morbus ab essentiali labe & infirmitate cerebri. Accedit denique, quod mentis sedes laboret, magnumque & grave periculum intentet. Hæc omnia δυσίατον, si non incurabilem planè morbum minantur.

Sed benè sperare jubet ætas juvenilis, calido vegeto innato, robustoque pollens. Æger annum vigesimum quintum nondum excessit, in quâ ætate positis συναποθνήσκειν, *ad mortem comitari* epilepsiam scribit *divinus Senex 5. aph. 7.* adeoque matatio ætatis & temporum, & locorum & victuum inprimis, elogio *2. aphorism. 45.* amplam spem liberationis promittit.

Recens est malum, non inveteratum; leviore ergò medicinâ oriens adhuc restinguetur vis.

Dispositio hæreditaria & influxus astralis cum nunc demum plenariè imperium suum in ægrum exercere meditentur, quia erroribus in diætâ & medicaminibus sopitis illis frena laxavit, confodiendo iterum se exhibent prompta.

Et licet in ancipiti res libretur consilio, erigendus tamen ægri nostri animus, inque spem humanum pectus dispensandum est.

Quod duces magni faciunt, rebus affectis, ut hilaritatem de industriâ simulent, & adversas res adumbratâ lætitiâ abscondant, ne militum animi, si fractam ducis sui mentem viderint, & ipsi collabantur, id nobis nunc quoque faciendum est. Indu-

cias menſtruas dedit morbus, propediem quoque manus daturus.

Longitudo & Brevitas determinari quidem nequit, ſed cùm diu cerebro inſidere ſoleat epilepſia, nec facilè priſtino diſcedere habitaculo, verùm magnam minari advocationem, partium ægroti noſtri erit, omnia curioſè exequi & præſtare, quæcunque gratioſè ipſum jubebimus. Miſerum enim eſt, cum nolis mori, non omnia facere, ut vivas.

Modo eventus cum epilepſia duplici ad ſalutem terminetur, vel integrâ ſolutione, vel humorum vitioſorum alium in locum μεταστάσει, parum intererit, ſive prius in noſtro caſu eligamus, ſeu, quod ſcabies retropulſa in mentem vocat, poſterius. Probabile eſt, medicamentis expulſivis materiam vitioſam denuò ad cutem decubituram, finemq́ morbo, cui originem unà dedit, impoſituram.

Curatio abſolvetur methodo medendi, & inde erutis indicationibus, cum materiis præſidiorum.

Indicatio curatoria θεράπευσιν ipſius paroxyſmi attendit. *Præſervatoria* προφύλαξιν, ne iterum æger in paroxyſmum incidat, remotione cauſarum concernit. *Vitalis* utrobique virium ἀνάληψιν exequitur.

Paroxysmus ipſe omni ſtudio vel præcavendus, vel, ut mitior affligat, moderandus.

Quamprimum æger advertet infelices præcurſores inſtare, aquis epilepticis, balſamis apoplecticis & aliis, quorum ideam mox dabimus, ſe muniat, præſertim inſtante iterum novilunio, ſi forte, ut hactenus, tempus illud obſervet malum.

Correptus morbo, pectore & capite nonnihil elevatus teneatur, non tamen in totum, ne diutius perduret invaſio, omni motu inhibito.

Pollex vi ex volâ extortus parum vel nihil juvabit.

Nullum unquam auxilium præſtantius in ipſo paroxyſmo expertum eſt, quàm frictiones validæ & violentæ brachiorum, crurum, ſcapularum & dorſi ipſius, vel ſolis pannis aſperis, vel linteis ~l *l. convall. urinoſo & ſalviæ* imbutis factæ.

Os ægrotantis clauſum aperiatur viſco quercino, ſambuco

ex

ex salice depromtâ, vel radice pæoniæ, ut spuma effluat & respiratio liberius procedat, tùm quoque ut medicamenta ingeri possint, quo fine lingua, cujus demorsio sic præcavetur, illinatur theriacâ vel mithridatio.

Pulvis sternutatorius sequens naribus insletur.

℞. *pulv. flor. lil. convall.* ℈j. *castor. ppt.* gr. vj. *ambræ* gr. ij.
Misce F. pulvis. D. in chartâ. S. Kräfftig Niesepulver. Dosis est pisi magnitudo pro unâ vice.

℞. *rad. irid. Florent.* ℈j. *pulv. lil. convall.* ℈ß.
majoran. g. v. *mosch.* gr. j. M. F. pulvis. S. ut suprâ.

Soliti sumus cum fructu adhibere externè ad nares volatilia urinosa; eadem & nostro suadebimus ægro. Ad manum sit lixivium commune. Huic injiciatur pauculum de ⊖le ✱co pulverisato. Excitatus & consurgens inde odor ad nares derivetur, vel ipse ⏜⊖ ✱ci volatilis naribus adhibeatur, ut subtilissimam suam energiam cum inspirato aëre in penitiora capitis abdita vibret, facultatem animalem excitet, acorem, si quis adest, seu austerum vaporem discutiat, & ægrum brevi à paroxysmo liberet. Eidem fini inservit odor ⏜CC. item balsamorum apoplecticorum, succini, majoranæ.

Commissura suturæ coronalis imbuatur *ol. cran. hum. rutæ*, cum *castoreo* imprægnatis & *ol. nuc. mosch. expresso* subactis.

Cœteris ad manum non existentibus, manipulus ⊖lis cervici applicetur, dum cœtera acquirantur. Intereà paretur clyster acris & revellens.

℞. *fol. rutæ, salv. origani* a. mj.
sem. pæon. anisi, fœni græci a. ʒij.
fl. pæoniæ, chamæmeli a. mß.
visci querni ℥ß. *rad. helleb. nigr.* ʒiij.
colocynth. in petiâ ligat. ʒj.
Coq. in s. q. aq. simpl. Colat. ℞. ℥ix. adde
olei rutacei ℥j. *cheirini* ℥ß.
elect. diacathol. ʒvj. ⊖ *gemm.* ℈j.
vitell. ov. n. j. M. F. clyster.

Quæsiti, an Venæsectio statim ante paroxysmum, vel illo excusso sit instituenda, negamus. Sauciari tamen, ex mente

quorundam, poteſt digitus, & gtt. j. vel ij. ſanguinis ægro offerri ina quâ epilepticâ.

An gagatis, ſuccini & aliorum graveolentium oleoſorum ſuffitu arcere paroxyſmum, ægrumque excitare ſit conſultum, ſi quis quærat, ſatius eſſe ducimus, levi paroxyſmo exantlari, quàm nidore ejusmodi, qui & extra paroxyſmum epilepſiam quandoque in diſpoſitis redarguit & arceſſit, gravare caput, quod etiam de allio, aliisque vulgi ſuffitibus pleriſque valet. Ori diducto infundatur cochleatim per vices ſequens mixtura:

℞. *aq. epilept. Langii, ceraſor. nigror.* a. ℥ij.
⊖ volat. cran. hum. gr. vj. *∽ CC. rectif. albi* ʒß.
cinnabaris Hungaric. ☉laris ppt. ℈j.
ſirup. pæon. ℥j. M. F. Potio. D. in fictili. S. Haupttränck-lein uff etlichmal.

Nec opiatis cum antepilepticis maritatis ante paroxyſmum cum *Sennerto* inſiſtere erit de nihilo, ut quies movendæ materiæ imperetur, & morbus in centro detineatur, ne evagari poſſit.

℞. *confect. de hyacinth.* ʒj. *pulver. epilept. Craton.* g. xv.
laud. opiat. nec cum acido, nec ∽uoſo menſtruo parat. g. ij.
ol. campb. gtt. j. M.F. c. ſ. q. *ſacch.* & *ſir. pæon.* l. a. bolus.
S. Stärckbiſſen uff jmal.

Solâ emulſione *ſeminum pæoniæ*, quibus ex *Borelli* encomio *ſem. ſaponariæ* addi poſſet) paroxyſmum ſuperavit *Hildesheim. ſpicil. 7. de aff. cap. p.598.* Si dulcibus delectetur adeò æger, poſſet hæc quoque pro uſu parari, ut indigenti ſit ad manus, licet, ut verum fateamur, lubentius ea omittamus.

Inſuſurratio auribus ægroti facta, non ſuperſtitiosâ vocum certarum enarratione, ſed ſuſcitationis quâdam ἐνεργείᾳ, præſertim ſi antepileptica prius fuerint maſticata, non erit fruſtranea.

Extra paroxysmum curationem ſuſcipiemus ordinariam, ex uſitatis præſidiorum fontibus.

Ex chirurgia deprompta Venæsectio circa primam vel ſecundam Lunæ quadraturam inſtituatur, ut vitioſum iſtud purgamentum, ſanguini denuò nuptam, educatur. Hæret enim adhuc in ſuis incunabulis malum, hinc parte demptâ reliquum natura facilius ſuperabit. Eligatur mediana brachii dextri,

dextri, vel cephalica, & ſanguis ad uncias aliquot cum tolerantiâ ægri emittatur.

Coindicant ætas vivida, ſanguinis copiam facilè generans, intemperies calida, & alia.

SALVATELLÆ quoq; ſectionem, cum in extremitatibus vaſorum reſtagnare ſoleant excrementa, non inutilem futuram cenſemus.

ARTERIOTOMIAM retrò aures, niſi emanſerit morbus, inſigne concomitabitur levamen. Calidæ ἀναθυμιάσεις, ſpiritus animales quæ turbant, hîc datâ portâ exitum cum ſanguine quærent. Nulla dura curatio, cujus ſalutaris effectus eſt.

Succenturiari his poteſt ſcarificatio ſcapularum, ipſi vulgo in impuritatibus ſanguinis celebrata.

VESICANTIA, FONTICULI, SETACEUM, valida & generoſa præſidia, ſi pertinacia morbi impedimentum omne tranſcendat, magnam de ſe faciunt expectationem.

EX FONTE PHARMACEUTICO ſuggerunt ſe primò LENIENTIA, impedimenta curationis ex primis viis auferentia.

℞. ♀ri ⊕lati ℈j. ⊖ *fumariæ, rad. gialap. ppt.* a. ℈ß.
M. F. pulvis. D. in chartâ. S. Lindpulver uff 2 mal.

℞. *M. P. aloet. noſtræ ordinat. extr. fumar.* a. ℈ß.
elix. ceph. q. ſ. M. F. l. a. pilulæ minores. D. in pyxide.
S. Lindpillen uff j mal.

PRÆPARANTIA digeſtiva maximè ſunt neceſſaria, quò peccans humor aptus ad expulſionem reddatur, per unum vel alterum diem continuanda.

℞. *aq. borag. pæon. fumar.* a. ℥j.
-\~- ⊕*li volatilis, eſſent. fumar. compoſ.* a. ʒj.
ſir. corall. Querc. ʒvj.
M. F. Hauſtus. S. Blutreinigend Tränklein uff 2 mal.

℞. *rad. pæon.* ☽. *decreſc. collect. fragar. cichor.* a. ℥ß.
fol. beton. meliſſ. a. mß. *ſummit. fumar.* mij.
ſem. pæon. ſiler. mont. citr. a. ʒß.
viſc. quern. ʒvj. Coq. in ſ. q. *ſeri lact. capr.*

 ℞. colat.

℞. colat. ℔j. *sirupi de senâ. corall.* a. ℥j.
mistur. simpl. ʒj. *essent. fumar.* ℈j.
M. F. Potio. D. in fictil. S. præparir, Tranck uff 4. oder 5 mal.

℞. ▽ *cichor. beton. polychrest.* a. ℥ß.
Tincturæ ♃ *ii* ♀ *risat. c. rhabarb.* ℈ß.
M. F. Haustus. S. digestiv Tränckl. uff 1 mal.

Humores hoc modo digesti educantur propriè dictis purgantibus:

℞. ▽ *pæon. fumar. salv.* a. ℥iß.
In his infund. per ρ. *rhabarb. Alex.* ʒß.
troch. de agar. ℈j. *fol. sen. Alex. ss.* ʒß.
fibr. helleb. nigr. ℈ß. ⊖ ♀ gr. vj.
fl. nymph. borag. a. pij. *cinam.* ℈j.
Mane leniter ebulliant. In colat. dissolve
mannæ elect. sir. de cichor. c. rhab. a. ℥ß.
oxym. helleb. Jul. ʒij. M. F. l. a. haustus.
S. Purgiertränckein uff ein mahl.

℞. *pulv. purgant.* Comitis de Warvvick. *benè ppt.* ℈j.
♀ ⊕*lat.* ☽*ar.* gr. vj. *mag. gummi Peruviani* gr. iv.
elæosacch. macis gr. ij. M. F. pulvis S. Purgierpülverlein uff ein mahl.

℞. *pulveris laxat. vegetabilis, animæ ejusd.* a. gr. xj.
extr. helleb. nigr. gr. v.
elix. ceph. q. s. M. F. l. a. pil. D. in pyxide. S. Purgier-Pillen uff 1 mahl.

VOMITORIA, ut cruditates in ventriculo ab ingurgitatione immodicâ residuæ expugnentur, accersenda quoque sunt. Valet hic ⊖ ⊕li, experientiâ *A. Salæ* commendatum, vel

℞. ▽ *beton.* ℥ij. *mannæ vomitor.* ℈iß.
extr. asar. gr. v. *oxym. helleb.* ℥ß.
M. F. Haustus. S. Brechtränckein.

℞. ▽ *bened. Ruland.* ℥j. *cinam.* ʒij.
sir. corall. Q. ʒvj. M. F. Potio. S. Brechwein.

℞. *cryst. all.* ♃ *ii emeticor. hepatici rubri.* a. gr. iij.
D. in chart. S. Brechpülverlein. Assumatur cum brodio gallinæ tepido.

SUDO-

SUDORIFERA radices ſanguineæ maſſæ infixas, ipſiusque ſcabiei reſidua miaſmata diſſipabunt partim, partim ad cutem detrudent. Unica in his curationis reſidet ſpes, unum auxilium.

Præberi poterit decoctum *ligni ſancti* cum *viſco querno*, aliisque mundificantibus & epilepticis remixtum. Vel

℞. *Tinctur. corall. cum ∼ lign. parat. bezoard. Dn. Præſ.* a. ʒj.
∼us ♀ri rectificat. ʒß. *⊖liſtriati* ℈j.
M. in vitro. S. Schweiß Mixtur. Doſ. 30. 40. gtt.

℞. *▽ epilept. Lang.* ℥ij. *∼ligni ſanct.* ʒß.
m. ſ. cum extr. pæon. tinct. ℈j. *ſir. corall.* ℥ß.
M. F. Hauſtus. S. Schwitztranck.

℞. *♁ diaphoret. nivei, CC. phil.* a. gr. xij.
Zz ♁ puriſſ. fl. ✱ci corall. a. gr. iij.
M. F. pulvis. S. Schwitzpulver.

DIURETICA, cum ⊖lia malum foventia ad vias urinarias præcipitent, multi peculiariter hîc venerantur. Quocirca & noſtro ea commendabimus ægro.

Crato terebinthinam hoſtiis involutam epilepticis commendat.

℞. *▽ cichor. fragor.* a. ℥ij. *∼ ⊖l.* ʒij.
ſir. byzantin. q. ſ. ad gratiam. M. in fict. S. Harntreibend Waſſer. Doſis cochlear unum.

EVACUANTIA PARTICULARIA per nares & fauces, ſuprà jam delibata, his ſubjungenda, dephlegmantia ſcilicet ſanguinem & impurum quod eſt à capite revellentia. Nec obſtat *Galenicum* illud: non eſſe διὰ κεκακωμένων μορίων *per loca affecta* evacuandum, cum cerebrum hîc læſum & affectum ſit. Evacuatione totius prægreſsâ, innocua erit particularis.

ALTERANTIA SPECIFICA INTERNA & EXTERNA æger non omittat.

Ex *regno vegetabili* ſelectiora ſibi commendata habeat, quis enim omnia enumeret ab autoribus deſcripta?

Alcohol muſci terreſtris clavati, experimento & inventione *Rolfincianâ* laudandum, ſpirituoſitate & volatilitate conſpicuum, noſtrâ experientiâ ſæpius in epilepſiâ cum urinæ retentione expertum.

Viſcum

Viscum quernum vel magis corylinum, cujus lignum oleum Heraclinum præbere, ad epilepsiam decantatissimum, Valentini Rulandi ad Fabricium Hildanum omni exceptione major confirmat affirmatio, & exinde præparata laudem merentur.

Ex *animali regno* cum hominis calvariam comitialis depulsionem facere, multoties felicissimis successibus se expertum, præter alios, ajat *Scaliger exerc. 112. p. 420.* non possumus non magnoperè illud ægro usurpandum insinuare.

Quoad sanguinem humanum, an ex nonnullorum suasu hauriendus sit, ex nuper jugulati hominis fluentibus venis, reponimus illud: miseri & anxii mortales terribilia & incognita remedia arcanam vim habere existimant. *~um* potius *hujus*, vel *secundinæ humanæ*, si lubido sit, in usum trahat.

Ex MINERALI REGNO Cinnabarin mineralem Hungaricam, quam vulgò *Cratonis* commendatione & experimentis celebrant, & apud hodiernos utramque absolvere paginam, experientia testatur, eligat. *Smaragdum* item & *corallia* indeque parata; Hæc enim & sanguinis impuritatem & epilepsiam respiciunt.

Ex his composita præscribimus sequentia:

℞. *Zz. nat. ☉lar. cum ▽lil. convall. ppt.* ʒj.
cran. human. ppt. alcohol. musci terrest. clavat.
magist. castor. a. ʒj.
smaragd. ppt. corall. ppt. a. ℈ß.
M. F. pulvis. S. Hauptpulver. Dosis sit ℈j. vel ʒß.

℞. *pulv. epilept. marchion.* ʒij. *Zz. nat.* ℈ij. ♂ ℈ß.
cran. hum. ppt. ras. ungul. alc. a. ʒß.
extr. visc. quern. helen. a. ℈ß.
ambr. gr. v. *ol. cubeb.* gtt. ij.
sacchar. in ▽ceras. nigr. q. s. solut. ℥iij.
M. F. l. a. rotulæ. D. in scat. S. Stärckende Haupt-küchlein.

℞. *conservæ pæon. anthos, fumar. rutæ* a. ℥ß.
extr. lign. al. ℈j. *pulv. epilept. marcb.* ʒj.
spec. diambr. diamosch. dulc. a. ʒß.

Tincturæ

Tincturæ ☽ ℈ß. *specif. cephal.* ℈j. *conf. Alkerm.* ʒj.
sir. fumar. q. s. M.F. l. a. Electuarium. S. Stärcklattwerg.

℞. ~us ⊖ *ci ♂lis, *cran. hum. rectif*. a. ʒj.
lil. convall. ʒij. ⊖ *volat. succin.* ℈ß.
essent. cephal. ℈. M. in vitro. S. Sonderbahrer Spiritus.
Dos. 20. 30. gtt.

Externe, præter adducta superius, appendat collo *radicem pæoniæ maris*, observatione *Galeni*, & *Fernelii in consil. pro puer. epil.* utilem, quam tamen *Langius in epist. radicem* potius diptamni nostratis seu fraxinellæ esse autumat.

Sambuci in salice crescentis in nodulos scissas particulas certo tempore decerptas eâdem ope expectationem exsaturant quandoque.

Cucuphæ ex cephalicis concinnatæ continuè gestentur.

Victus ratio proportione correspondeat propositis medicamentis.

In diæta naturali, lac & fructus horarii proscribantur. Cibus sit attenuans, à *Galeno* maximè laudatus. Salsa, vaporosa, acria & nidorulenta, quales in specie sunt cæpæ, à mensa absint. Carnes leporum, turturum, ova tremula, pisces saxatiles palatum delectent. Petroselini intempestivus & crebrior usus devitetur. Cœtera in tempore, qualitate & quantitate sint moderata.

Vinum, à *Carolo Pisone de morb. à serosâ colluv. ort. p. 145.* in epilepsiâ pro veneno habitum, parcissimè hauriat, & quidem solùm oligophorum, vel medicatum. Cerevisia non nimis sit lupulata.

In vitali, Aer sit purus & temperatus, nullis odorum fœtidorum effluviis inquinatus. Mutatio hujus per mutationem regionis commodè instituetur.

In animali somnus sit moderatus. Horis binis vel tribus à cœnâ

—— —— det membra sopori
mollibus in stratis, vacuus curâque metuque.
Corpora sic prodest morbo confecta foveri.

Decumbat capite nonnihil elevato, non verò in dorſo Lucubrationibus omnibus intempeſtivis valedicat. *Quibus enim caput affligitur*, ait *Celſus*, *iis ne cogitatio quidem à cœnâ tuta eſt.* More ergò Aſinii Pollionis apud *Senecam*, qui à cœnâ nullas reſignabat aut legebat epiſtolas, animo curis ſoluto & tranquillo cubitum concedat.

Danda eſt remiſſio animis; meliores acrioresque requieti ſurgent. Lunares radii, cerebrum gravantes & epilepſiam facilè ſuſcitantes, prohibeantur à capite.

Motus & corporis exercitia ante cibum fiant. Illi, teſte *Piſone*, ut ad omnium morborum, ita inprimis ad epilepſiæ præcautionem maxima ineſt oportunitas. Ne quid tamen nimis. Remiſſiones præparamenta ſunt ad labores: & arcus & lyra & homo vegetantur quiete. Tempeſtiva quies vires inſtillat, alitque.

Alvus quotidiè muneris ſui memor ſervetur, ſi non naturâ, tamen arte ſolicitatus.

Animi pathemata, ira, terror, omniaque, quæ in dolores & terrorem ægrum diſpenſare poſſunt, cane pejus & angue fugiantur. Nil terrore ad epilepſiam ſuſcitandam potentius, nihil in hâc æquè nocentius. Moderata hilaritas in oculis habeatur.

Venus an conveniat, dubium videri poſſet. Eſt enim *ἀφροδισιασμὸς σμικρὰ ἐπιληψία, concubitus parva epilepſia.* Nihilominus, cum ſemen in paroxyſmo excretum ſit, adeoque copiâ peccare ſimul videatur, legitimum & honeſtum conjugium non diſſuadebimus.

SPectamen miſerum eſt, proſtratum cernere morbo lunari, & rigido pollice membra quati.

Dulce

Dulce est in cathedrâ medicâ cum
laude videri,
& tanto auxilium quærere suave malo.
Gratulor hos ausus! I, doctam consere pugnam!
i, morbis validam ferre paratus opem!

His
benevolentiam & affectum singularem Cl.
Dn. Respondenti testatur

PRÆSES.

SIc TUA jam virtus tandem emicat, atque beatos
Viva PATRIS manes exhilarare parat.
Conscendis cathedram. Rectè ZEIDLERE! probatæ
Doctrinæ specimen sistere Apollo jubet.
Gratulor hoc coeptum, gratabor præmia, laurus
Cum Phœbea TUAS vinciet inde comas.

Pauca hæc, Doctissimo Dn. Zeidlero, Amico dilectissimo, Parentis pientissimi, τοῦ νῦν ἐν ἁγίοις, compatris & confratris sui desideratissimi, filio haut degeneri, laudandos ob conatus animitus applaudens,

scribebat

Johannes Rodigast/ Eccl.
Grebenensis Pastor.

EXiguos haud esse tuos, dum suscipis, ausus
Censuræ morbum nunc sistere ab Hercule dictum
Doctorum, fateor. Cedant feliciter optat.

fida manus fratris
M. Georg. Michael. Zeidleri.

H*Actenus Herculeos Medicis*, ZEIDLERE, *labores*
Tractasti in studiis: id quod abunde probas.
Dum morbum Herculeum, *causasque modumq́ fugandi*
Morborum *hoc* monstrum, *non sine laude doces.*
Applaudens illis Phœbus conatibus, inquit:
Doctoris beet hunc nomine Jena brevi.

Exiguis hisce de egregio, in arte Pæoniâ edito, specimine Amico & fautori suo uti conjunctissimo, ita honoratissimo ἀκιβδήλως grat.
M. Samuel Rodigast/SS. Th. St.

F I N I S.